

Did Shimshon commit suicide ?

נח פרק ט פסוק ה

וְאָדָּם אֶת-דַּמְכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה
אֲדַרְשֶׁנוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אַחִיו אֲדַרְשׁ אֶת-נַפְשׁ הָאָדָם.

רש"י נח פרק ט פסוק ה

(ה) ואך את דמכם –

אף על פי שהתרתני לכם נטילת נשמה בבהמה, את דמכם אדרוש מהשוֹפֵךְ דם
עצמו:

לנפשותיכם -

בבא קמא דף צא:

אילימא האי תנא הוא דתניא ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש ר' אלעזר
אומר מיד נפשותיכם אדרש את דמכם ודלמא קטלא שאני

Pirkei Avos (4. 21):

"Despite yourself you were fashioned, and despite yourself you were born, and despite yourself you live, and despite yourself you die, and despite yourself you will hereafter have account and reckoning before the King of Kings, the Holy One, blessed be He."

כח וַיִּקְרָא שְׁמוֹן אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה זְכַרְנִי נָא וְחִזְקֵנִי נָא אֲדָם הַפַּעַם הַזֶּה הָאֱלֹהִים
וְאִנְקָמָה נֶקֶם-אַחַת מִשְׁתִּי עֵינֵי מִפְּלִשְׁתִּים. **כט** וַיִּלְפַּת שְׁמוֹן אֶת-שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתֵּיבָה אֲשֶׁר הַבַּיִת
נִכּוֹן עֲלֵיהֶם וַיִּסְמַךְ עֲלֵיהֶם אֶחָד בְּיַמֵּינוּ וְאֶחָד בְּשִׁמְאֵלוֹ. **ל** וַיֹּאמֶר שְׁמוֹן תָּמוּת נַפְשִׁי עִם-
פְּלִשְׁתִּים

ד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְנִשְׂא כָלִיו שְׁלֹף חַרְבֶּךָ וְדַקְרָנִי בָּהּ פֶּן-יָבוֹאוּ הָעַרְלִים הָאֵלֶּה וְדַקְרָנִי וְהִתְעַלְלוּ-
בִּי וְלֹא אָבָה נִשְׂא כָלִיו כִּי יָרָא מְאֹד וַיִּקַּח שְׂאוּל אֶת-הַחֶרֶב וַיַּפֵּל עָלֶיהָ.

ב אבל השוכר הורג להרוג את חברו, או ששלח עבדיו והרגוהו, או שכפת חברו והניחו לפני
הארי וכיוצא בו והרגתו החיה, וכן ההורג את עצמו--כל אחד מאלו שופך דמים הוא, ועוון
הריגה בידו; וחיוב מיתה לשמייים, ואין בהן מיתת בית דין

ה) ואך את דמכם וגו' - אזהרה לחונק עצמו ואמרו בב"ר יכול אפי' כחנניה מישאל ועזריה ת"ל אך פירוש יכול אפילו כמו אלו שמסרו עצמן לקדוש השם שלא יוכל לחבול בעצמו אם הוא ירא שלא יוכל בעצמו לעמוד בנסיון ת"ל אך כי בשעת השמד יכול למסור עצמו למיתה ולהרוג עצמו. וכן בשאול בן קיש שאמר לנערו שלוף חרבך ודקרני בה וכו' ת"ל אך שאם ירא אדם שמא יעשו לו יסורין קשים שלא יוכל לסבול ולעמוד בנסיון שיכול להרוג את עצמו. ומכאן מביאין ראייה אותן ששוחטין התינוק בשעת הגזירה. ויש שאוסרין ומפרשים כן יכול כחנניה וחבריו שכבר נמסרו למיתה ת"ל אך אבל אינו יכול להרוג את עצמו יכול כשאל שמסר עצמו למיתה ת"ל אך פי' שאינו יכול לחבול בעצמו כלל ושאל שלא ברשות חכמים עשה מהר"ש בר אברהם המכונה אוכמן. ומעשה ברב אחד ששחט הרבה תינוקות בשעת השמד כי היה ירא שיעבירום על דת והיה רב אחד עמו והיה כועס עליו ביותר וקראו רוצח והוא לא היה חושש. ואמר אותו רב אם כדברי יהרג אותו רב במיתה משונה וכן היה שתפסוהו

ואל יחבל עצמו. אור"ת דהיכא שיראים פן יעבירום עובדי כוכבים לעבירה כגון ע"י יסורין שלא יוכל לעמוד בהם אז הוא מצוה לחבל בעצמו כי ההיא דגיטין (דף נז:): גבי ילדים שנשבו לקלון שהטילו עצמם לים (וע"ע תוס' גיטין דף נז: ד"ה קפצו)

קפצו כולן ונפלו לתוך הים. והא דאמר במס' ע"ז (דף יח.) מוטב שיטלנה מי שנתנה ואל יחבל בעצמו הכא יראים היו מיסורין כדאמרינן (כתובות דף לג:): אלמלי נגדו לחנניה מישאל ועזריה פלחו לצלמא ועוד דע"כ היו מענין אותן ולא היו הורגים אותן :

אף על פי כן לא חסא לפי שתיה יודע שאול כי סופו תיה למות במלחמה כי כן אמר לו שמואל ועוד כי ראה כי סצאיתו המורים אנשים מקשה ולא היה יכול להמלט מיד' טוב היה שיהרוג הוא עצמו ולא יתעללו בו הערלים וכן אמרו רז"ל אך את דמכם לנפשותיכם אדרוש יכול כשאל ח"ל אך: (ו) גם כל

מותר לחבול בעצמו. והכי איתא במדרש (ב"ר פל"ד) כתיב אף את דמכם לנפשותיכם אדרוש, מכאן אזהרה לאדם שלא יחבול בעצמו, יכול אפילו (בשאל) [כשאל] מלך ישראל, פי' שחבל בעצמו מפני שהיה מתירא שמא יעבירוהו על דת. תלמוד לומר אד מיעט דבכהאי גוונא

על פי שלא ילא ממנו דס' תשובה לאומרים אין גיהנם ואין נן עדן כלומר אף להורג את עצמו הקב"ה דורש דמו ממנו ואימת אס לא לאחר מיתה' בב"ר

עליהם או יהרג, אם הוא בצנעה יעבר ואל יהרג. ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהרג, רשאי, אם העובד כוכבים מכוון להעבירו על דת. הנה: ואם יוכל להציל עצמו